

Jak ten rok rychle utekl

Už je tu zase Popeleční středa a čtyřicetidenní příprava na Velikonoce před námi. Z dlouholeté zkušenosti si troufám říct, že jakákoliv předsevzetí jsou „kapitola sama pro sebe“. Vždycky znovu vyvstane otázka, již bezmála dva tisíce let stará, jak správně a smysluplně s touto nádhernou dobou naložit, nepromarnit ji. A tak mě napadá, že bych přála nám všem, abychom, až letos ke svátkům zmrtvýchvstání Páně doputujeme, shledali, že naše cesta k nim se třeba podobala popisu pravého postu, tak jak ji zachytil anglický básník 17. století Robert Herrick.

Držet pravý půst

Je snad půst
vzdát se slaniny,
zvěřiny?
Je snad půst věcí úst?
Je snad půst dát si slib
z masa nepojíst
a víc
na talíř si vybrat ryb?
Lačnět, v hadrech bloudit
na odiv lidu
bez klidu
klopit zrak, vzdechy loudit?
Ne, půst je víc, tot' sklizeň!
Svaž snopy své
a dej
jíst duši, má hlad, žízeň!
V ten den se hněvu vzdej,
zvlášt' zlých řečí,
všech křečí,
změň život, směr mu dej!
Jen silou ducha rostem,
zmoř hladem hřích,

ne břich,
pak prošels pravým postem!

Irena Brožová

Z jednání pastorační rady 9. února

Prvním bodem jednání, a řekl bych nejzajímavějším, bylo seznámení členů rady s vizualizací architektonického návrhu na „očistění“ prostoru svatého Vojtěcha od vestaveb z dob komunismu. Tuto vizualizaci připravila Radka Iblová. Za sebe mohu říci, že po sérii jednání na téma „stavební úpravy kostela – ano či ne?“ pro mne možnost shlédnout konkrétně, jak by mohl prostor vypadat, znamenal nový pohled. Ale v následné diskusi zaznívaly i nadále argumenty, upozorňující na známá úskalí záměrů v této oblasti – zejména náš majetkový status objektu a nutný finanční objem. Výsledkem diskuse byl ale konkrétní úkol zpracovat tzv. Stavební program – tj. souhrn požadavků, které na prostor kostela máme.

Druhým bodem byl záměr vystavit v našem kostele na dobu několika týdnů (nejspíše v postní době, ale nejdříve v roce 2016) monumentální obraz „Velké Pašije“ z dílny moderního malíře Miroslava Rady. Tento obraz (široký 7,5 m, vysoký 3,5 m) byl již podobným způsobem vystavován v českých kostelích (např. Letohrad) i v zahraničí. V diskusi zazněly souhlasné i kritické názory.

Třetím bodem bylo zhodnocení naší účasti v novoročním Setkání mládeže „Taizé“; zabývali jsme se návrhy, které směřovaly k pokračování, resp. rozšíření modlitebních setkání týkajících se našeho společenství.

Z jednotlivých informací o probíhajících či připravovaných akcích uvádím:

- Akce Misijní koláč se uskuteční v neděli 22. března.
- Každoroční turnaj našeho společenství ve stolním tenise se uskuteční 11.4.
- Udělení svátosti bířmování pro ty, kteří se u sv. Vojtěcha připravují, proběhne v katedrále 24. května.

Zapsal: Hynek Krátký

Jako malstróm

Ano, název tohoto obrovského víru v Norském moři, který přitahuje a pohlcuje vše, co se dostane na jeho dosah, jsem zvolil záměrně. To, co se odehrálo u nás u sv. Vojtěcha v Dejvicích od září minulého roku do 2. ledna roku tohoto, mi totiž malstróm velice silně asociuje.

V září, po příjezdu prvního kontingentu bratří a dobrovolníků z Taizé, nás přišel pozvat k účasti na přípravě setkání bratr Marek. Na pastorační radě jsme se dohodli, že se tedy přihlásíme, zaangažujeme mládež, a my starší budeme tak nějak ze zálohy mladým s přípravou pomáhat radou a zkušenostmi. Ale čas běžel, ke shánění ubytovatelů se nikdo z mladých moc neměl, a tak jsme vyhrnuli rukávy a dali jsme se do toho. Dobře, že dobrovolnice Marie a Justyna, které nás měly na starosti, informace dávkovaly jak na lékárnických váhách. Kdybychom byli bývali na začátku věděli, co všechno nás na cestě k 29. prosinci čeká, nevím, jestli bychom byli tak odvážní. Ale protože šlo o Pout' důvěry, s důvěrou v boží pomoc jsme všechno nakonec zvládli lépe, než bychom si byli kdy představovali.

Součástí přípravy na setkání byly i pravidelné schůzky přípravného týmu spojené s modlitbou. U nás v kostele je modlitba Taizé každý měsíc – zhustili jsme na dvakrát za měsíc. Nejdříve nás chodilo pár, kolem deseti. Čím blíže

k setkání, tím více lidí se na modlitbě objevovalo. Často i těch, kteří si nás našli na facebooku nebo kteří nikdy na podobné modlitbě nebyli. Atmosféra „houstla“ a již před vánoci jsme slyšeli: „Pokračujme v modlitbách každých čtrnáct dní i po setkání“.

Nabídli jsme 150 míst v rodinách, zvýšili jsme na 200, protože tou dobou stále ještě chybělo víc než deset tisíc lůžek. To už malstróm setkání měl ve své moci kolem čtyřiceti rodin a vtahoval další a další lidi, protože jsme potřebovali spoustu dobrovolníků. To abychom mohli zajistit příjem tolika účastníků u nás ubytovaných a ještě vypomohli s centrálním příjmem, který se nečekaně v našem kostele měl konat.

Zdálo se, že lidí nikdy nebude dost. Na schůzce našich dobrovolníků 21. prosince, kdy už nás byl pěkný houf lidí rozličného věku, se všichni ptali: „Co konkrétně od nás budete potřebovat?“ A my jsme mohli jen odpovědět: „Zhruba tušíme, ale nevíme přesně. Podle bratří – 60% připraveno, zbytek improvizace.“

A pak to vše začalo. Příjem účastníků, kdy jsme během tří hodin přivítali, pohostili, zaregistrovali a ubytovali 217 lidí, tedy o deset více než jsme měli připravených míst. Přes veškeré vypětí všechno klapalo, jako bychom trénovali předem. Úsměvy z tváří nemizely a převahu měla naše mládež. Schopná, jazykově vybavená, zapálená pro věc, protože mohla předvést, co umí.

Při první ranní modlitbě jsme se vzájemně oťukávali my a naši hosté – dva tábory. Druhý den už tahle hranice padla. Každý den ochotné ženy v kuchyňce vařily čaj, jiné nosily koláče. Hosté se spontánně zapojili do našeho malého sboru. Každý den jsme slyšeli verše žalmu a čtení v jiných jazycích - měli jsme u nás celkem 12 národů.

Silvestrovský festival národů byl nečekanou oslavou radosti ze společenství. Zúčastnily se ho téměř všechny hostitelské rodiny, a kdyby nebylo nutné jít spát, zpívalo a tancovalo by se až do rána. Když jsem po poslední modlitbě 2. ledna ohlásil konec setkání, mnoho očí se zalilo slzami. Všichni naměkko, chtěli zůstat a pokračovat. Hosté i hostitelé. Plný kostel lidí, společná fotka, nekonečné loučení a objímání. A přání na cestu: vezměte s sebou do svých domovů radost a naději, kterou tohle setkání nám všem přineslo. Budete nám chybět, ale duch setkání tu zůstane s námi. Bohu díky.

A co nám setkání Taizé a příprava na něj dalo? Jiný a neopakovatelný zážitek společenství církve, v dnešní době tak důležitý. Zažili jsme jak úchvatné je pracovat společně na dobré věci. Zjistili jsme, že mezi sebou máme spoustu lidí, které jsme před tím vlastně neznali, a kteří ochotně a obětavě pomáhali, kde bylo potřeba. Přesvědčili jsme se o síle společné modlitby. Máme na čem stavět.

Vít Grec

Malé boty v Taizé

Taizé je jako boty. Bez ohledu na to, jak jsou krásné, pohodlné a dobře se nosí, jednou z nich člověk vyrostе. A z Taizé člověk vyrostе, když zjistí, že není mladý.

A to je můj velký poznatek z letošního pražského setkání.

Už jsem ztratil bezstarostnost, se kterou jsem byl ve Vídni 1992, Mnichově 1994 a Wroclavi 1995, i mladickou nerozvážnost a vášeň, když jsem v roce 1997 poznal v Taizé svou ženu. Přišel jsem i o sebejistotu, se kterou jsem jezdil dalších pět let do té malé francouzské vesničky jako zasnoubený, manžel, nastávající otec a otec pětiměsíční dcerky, která si broukala při modlitbách.

Zažil jsem z této reklamy na církev dost, a v pravou chvíli. Když jsem potřeboval vidět a zažít církev svobodnou, otevřenou, v zásadě chudou, církev opřenou o tradici, a přitom moderní. Církev oddanou Božimu slovu.

Taizé pro mě bylo mocným impulsem pro to, abychom s Hankou jeli na manželská setkání. Dá se říct, že jsem v Taizé k manželákům dozrál.

Na mysli mi začaly tanout otázky, na které v Taizé člověk záměrně nedostává odpověď. Dostává jenom touhu dál hledat a více se ptát. Tehdy vyrostе z bot. Jakkoliv dobře se nosily, jakkoliv v nich prošel kus světa, je potřeba se vyzout a pokračovat bosky. Aby člověk hledal to, jak žít v manželství v době, kdy se dají prožít dva plnohodnotné životy! Jak žít vícedětné rodičovství v době, kdy nejbližší babička žije 270 kilometrů daleko a širší rodina chybí. Jak žít spiritualitu bohatství v době, kdy církev nabízí jen spiritualitu chudoby, ale člověk je obdarován hřivnami, které mu umožňují úspěch, ve společnosti, kde měřítkem úspěchu jsou peníze...

Adam Rakovský

Ano, byl to zážitek - nezapomenutelný!

A to i pro mne, zúčastněné na setkání Taizé spíše okrajově. Ale jsem ráda, že jsem byla s ostatními v kostele sv. Vojtěcha, a to hned v příjezdový den, 29.1.2014.

Přihlásila jsem se do skupinky "Chci péct", jenže už jsem pomalejší, a tak jsem se se svými výtvary ocitla v hlavním náporu příchozích, našich mladých hostů.

A bylo to dobře, protože tak jsem si mohla všimnout, vidět a chvíli sledovat, jak promyšleně byli vybráni resp. zvoleni jednotliví farníci, určení zvládnout davy hostů: organizovali, odpovídali a

informovali bezprostředně, protože ovládali cizí jazyk, rozuměli a byli schopni domluvit se.

Mířila jsem k občerstvení a po cestě jsem zaznamenala spokojené mladé tváře, rozpravy kolem stolu s mísami, ale hlavně podnosy s koláči v jedné ruce a šálky čaje, kávy v druhé. Nemohla jsem nevidět "plné ruce práce" jak paní, která ty hrníčky připravovala, tak další u dřezu, ale také další, kterou vídávám s manželem při mši svaté a dnes právě ty podnosy přinášela! A za ní se mihnul s dalším P.Michal, aby byl na stole dostatek. Zdálo se mi to, že každý, kdo ruce a nohy měl, pomáhal!

Za kuchyňkou byl prostor, kde jsem mohla předat svůj příspěvek - ale kdepak rovnat pečlivě čokoládové řezy. Viděla jsem podnos s navršeným kopcem poctivých buchet! Všechno šlo perfektně - odcházela jsem, abych nepřekážela, s tím, že před Silvestrem přijdu zas.

U východu byl shluk; „v čem je problém?“, zeptala jsem se. „Ve všem!“, zněla odpověď našeho mladého informátora. A dál klidně, srozumitelně pokračoval, takže skupina obdržela program a mohla odejít, jak si přála, do města.

A jak jsem vzápětí zjistila, Praha se nádherně předvedla: venku lehounce padaly vločky sněhu a rázem pokryly jako bílým kobercem chodník i větve stromů před kostelem.

Při nedělní mši svaté jsem seděla poblíž našich mladých hostů, a přestože o dvě generace starší, neodolala jsem, abych nevyužila chvíle před započítím služby a nezeptala se: „Where are you from?“ „From Poland“ zněla odpověď - a bylo jasné, že můžeme pokračovat rodnou polštinou a češtinou, našimi příbuznými slovanskými jazyky. Těšilo mě, že jejich tváře vyjadřovaly radost, a tak už jsem jen

dodala, že nám svým příjezdem udělali radost, účastníme se s nimi díky televizním přenosům i dalších setkávání a požádala je, aby po návratu domů předali „všem“ doma naše srdečně pozdravy.

Byl to opravdu výjimečný „Šťastný Nový rok“!

A také tento svůj příspěvek bych ráda ukončila přáním šťastného nového roku vám všem.

Anna Hényková

Upeču, uvařím, pomůžu...

V tomto duchu se neslo několik dní na přelomu roku. Ano, mluvím, resp. píšu o velkém setkání Taizé - sekce „kuchyňka“.

Tímto děkuji všem, kteří upekli sladké a slané, vařili čaj a kávu, přinesli sušenky nebo jakkoliv pomáhali v naši malé, přesto útulné kuchyňce. Chci poděkovat všem, kteří od brzkého rána, přes celé dopoledne a na Silvestra skoro celou noc občerstvovali mladé poutníky.

Ráda bych na tuto úžasnou spolupráci navázala akcí, kterou naše farnost dobře zná - Misijním koláčem.

Misijní koláč uspořádáme 3.neděli postní - 22.3.2015 - po mši svaté. Sledujte, prosím, ohlášky a nástěnku, kde se dozvíte bližší informace.

Za organizátory Hana Rakovská

V létě zase do Taizé?

Loňská letní pouť do Taizé jaksí předznamenala povánoční Pout' důvěry na Zemi v Praze. Atmosféru společné modlitby, sdílení ve skupinkách nebo jen prostého bytí spolu tady v Praze nasálo celé naše svatovojtěšské společenství.

A tak se nabízí na setkání navázat znovu letní poutí do Taizé v termínu 22. – 30.8.2015. Zatím ale není nic oficiálně dojednáno. O tom jestli se pouť uskuteční,

rozhodnete vy sami. Především hledáme schopného organizátora, který by se ujal přípravy celé akce. Pokud ho najdeme, budou potřeba účastníci v takovém počtu, aby se naplnil autobus. Jinak je pouť ekonomicky neúnosná.

Dáváme vám tímto téma k zamyšlení a námět na týden prázdnin strávený trochu jinak. Rozhodnete-li se ujmout se organizace nebo byste měli zájem do Taizé jet, rádi bychom se o tom dozvěděli.

Můžete nám třeba napsat na mail taize.vojtech@gmail.com

Martina Hošková a Vít Grec

Boží řád

Byl advent, vánoce, přijeli účastníci Taizé setkání. A já se všeho strašně ráda účastním. Jenže ještě chodím do práce, děti chodí do školy, mám povinnosti v širší rodině.

A nestíhám. Teda nezvládám si den správně zorganizovat. Chodím často pozdě, zapomínám na třídní schůzky atd. A všechno vyvrcholilo jedno páteční odpoledne, kdy jsem pozvala manželovi rodiče k nám. Zároveň jsem manžela poslala do servisu vyzvednout lyže a sama jsem kupovala úplně jinde šustáky. Bohužel lístek na ty lyže jsem měla u sebe já. Když jsem zjistila, jak jsem všechno naplánovala, bylo mi smutno a připadala jsem si hloupě.

Druhý den jsem šla na mši. Kněz se v kázání zamýšlel nad větou ze vstupní modlitby.

„Dej našim dnům svůj řád a mír.“

Tuto modlitbu se modlí také kněz při eucharistické modlitbě. Znáám jí. Ale až teprve tehdy jsem si uvědomila její hloubku a důležitost.

A tak je to teď má nejčastější modlitba.

Nemůžu říci, že už všude chodím včas. Ale snažím se své plány konzultovat s tím, kdo mi může dát svůj mír.

Anežka Voldřichová

Čteme a vřele doporučujeme

JAK? a PROČ? – dvě zásadní otázky, které se doplňují, nikoliv vylučují, ba co víc, věřícímu člověku je věda inspirací, potvrzující člověka jako obraz Stvořitelův, jako spoluvůrce vesmíru. Tak prezentuje VĚDU a VÍRU Marek Orko Vácha v knize Věda, víra, Darwinova teorie a stvoření podle knihy Genesis, kterou v září 2014 vydalo nakladatelství Cesta Brno.

Na zhruba 200 stránkách autor, výborný pedagog a rovnocenný znalec obou pohledů, podává velmi srozumitelný, uspořádaný výklad a historický vývoj tohoto vzájemného paralelního bádání při hledání odpovědi na výše uvedené základní otázky, s ohledem na realitu doby. Výrok „Písmo svaté lze brát buď vážně, nebo doslova“ mně připadá hodně oslovující. Každopádně nepřeháním, když na tuto knížku upozorňuji.

Irena Brožová

Ping Pong

Zveme vás na 4. ročník Farního turnaje ve stolním tenisu, který se bude konat 11. 4. 2015 od 9 do cca 16 hod ve víceúčelovém sportovišti ČVUT Pod Juliskou 4, Praha 6 – Dejvice

Přihlásit se můžou kluci i holky ve věku od 12 do 90 let na přihlašovacích listech vpravo u sakristie nebo e-mailem na vb.vernerovi@seznam.cz

Z programu a duchovní správy u sv. Vojtěcha a Pastoračního střediska

Příprava dětí na první přijetí svátosti smíření

v neděli po mši svaté - 8.3., 15.3., 22.3., 29.3.

První svatá zpověď na Velký pátek 3. 4. v 15:00 hod.

Příležitost ke svátosti smíření:

- 30.3. 16:00 (pondělí) zpovídání dětí do 10 let
- 30.3. 18:00 (pondělí) zpovídání dospělých
- 1.4. 18:00 (středa) zpovídání mládeže
- 1.4. 19:00 (středa) zpovídání dospělých
- 4.4. 9:00 až 11:00 (sobota) zpovídání dospělých

Velikonoce 2015

- 29.3. 9:30 Květná neděle - mše sv. začínající žehnáním ratolestí a průvodem
- 30.3. 17:30 mše svatá pondělí Svatého týdne
- 1.4. 17:30 mše svatá středa Svatého týdne
- 2.4. 19:30 Zelený čtvrtek - mše svatá na Památku Večeře Páně
- 3.4. 17:30 Velký pátek - obřady Památky Umučení Páně
- 4.4. Bílá sobota
 - 8:00 Denní modlitba církev – Modlitba se čtením a Ranní chvály
 - 21:00 Velikonoční vigilie
- 5.4. 9:30 Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, mše svatá, na závěr žehnání pokrmů
- 6.4. 9:30 Pondělí velikonoční: mše svatá

Příprava na první svaté přijímání

v neděli po mši svaté - 17.5., 24.5., 31.5., 7.6.

První svaté přijímání v neděli 14. 6. při mši svaté v 9:30 hod.

únor

- 25. 2. 9:30 Akademie nejen pro seniory; PS
- 25. 2. 19:00 Modlitba za Dny víry Praha 2015; PS

březen

- 4. 3. 9:30 Setkání maminek; DS
- 11. 3. 9:30 Akademie nejen pro seniory; Kateřina Lachmanová: *Karikatury Boha*;
- 11. 3. 19:00 Čtyři večery o evangelizaci. P. Aleš Opatrný: *Inspirace k evangelizaci v papežských dokumentech*;
- 16. 3. 20:00 *O svaté Terezii z Ávily*. P. David Peroutka; ČKA Prahy 6
- 18. 3. 9:30 Setkání maminek; DS
- 18. 3. 19:00 Čtyři večery o evangelizaci. Kateřina Lachmanová: *Každý křesťan je misionář*;
- 20. 3. 20:00 Modlitba Taizé; DS
- 25. 3. 9:30 Akademie nejen pro seniory*. *Prohlídka Arcibiskupského paláce*;
- 25. 3. 19:00 Čtyři večery o evangelizaci. P. Jakub Sadílek OFM: *Zkušenosti z evangelizací velkoměst*;
- 28. 3. 9:00 Sobota pro ženy*; CPR

* jen pro přihlášené, CPR – Centrum pro rodinu, DS – Duchovní správa u kostela sv. Vojtěcha

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Hynek Krátký, Katka Kuřová, Irena Brožová

Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vít Grec. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtik na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 5 Kč.